

[Pradžia](#) > ... > [Kreipimasis į Teismą](#) > [Europos Teisminis Atlasas Civilinėse Bylose](#) > [Europinis Sąskaitos Blokavimo Įsakymas](#) > [Belgium](#)

Europinis sąskaitos blokavimo įsakymas

Belgija

Belgija

KOMPETENTINGŲ TEISMŲ IR INSTITUCIJŲ PAIEŠKA

Ši paieškos priemonė jums padės nustatyti, į kokių teismų arba institucijų kompetencijos sritį patenka konkretus Europos teisės aktas. Atkreipiame jūsų dėmesį į tai, kad nors buvo padaryta viskas stengiantis užtikrinti rezultatų tikslumą, vis dėlto gali pasitaikyti išimtinių atvejų, kai kompetencijos nustatyti nepavyks.

50 straipsnio 1 dalies a punktas – teismai, turintys kompetenciją išduoti europinį sąskaitos blokavimo įsakymą

Pirmos instancijos teismui priklausantis areštų teisėjas (pranc. *juge des saisies*) (Teismų kodekso 1395/2 straipsnis)

50 straipsnio 1 dalies b punktas – valdžios institucija, paskirta kaip kompetentinga gauti informaciją apie sąskaitą

[Nacionaliniai antstolių rūmai](#) (Teismų kodekso 555/1 straipsnio 1 dalies 1 25 pastraipa).

50 straipsnio 1 dalies c punktas – informacijos apie sąskaitą gavimo metodai

Pagal 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojusią Teismų kodekso 555/1 straipsnio 2 dalį nustatyta būtinybė imtis papildomų įgyvendinimo priemonių; pagal ją numatyta derinti Reglamento 14 straipsnio 5 dalyje nurodytas a ir b galimybes.

Todėl gavę teismo prašymą Nacionaliniai rūmai pirmuoju etapu galės kreiptis į kontaktinį centrą prie Belgijos nacionalinio banko prašydami reikalingų duomenų.

Remdamiesi duomenimis, gautais pateikus šį prašymą, Nacionaliniai rūmai prireikus gali kreiptis į vieną ar kelis bankus prašydami informacijos.

50 straipsnio 1 dalies d punktas – teismai, kuriems galima teikti skundą dėl atsisakymo išduoti europinį sąskaitos blokavimo įsakymą

Apeliacinis teismas (Teismų kodekso 602 straipsnio 1 6 pastraipa)

50 straipsnio 1 dalies e punktas – valdžios institucijos, paskirtos kaip kompetentingos gauti, perduoti ir įteikti europinį sąskaitos blokavimo įsakymą ir kitus dokumentus

Teismo antstolis (2018 m. birželio 18 d. įstatymo dėl įvairių civilinės teisės nuostatų ir nuostatų, kuriomis siekiama skatinti alternatyvius ginčų sprendimo būdus 196 straipsnis)

50 straipsnio 1 dalies f punktas – valdžios institucija, kompetentinga vykdyti europinį sąskaitos

blokavimo įsakymą

Teismo antstolis (Teismų kodekso 519 straipsnio 1 1 dalis)

50 straipsnio 1 dalies g punktas – sąlygos, kuriomis gali būti blokuojamos bendros ir kito asmens vardu atidarytos sąskaitos

Belgijoje blokavimui taikomas Teismų kodekso penktos dalies II antraštinės dalies IV skyrius (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Įmanomas bendrų sąskaitų blokavimas. Jei bankui žinoma apie sumas, priskirtinas atskiriems bendros sąskaitos turėtojams, blokavimas taikomas tik skolininkui, kuriam teismas priteisė grąžinti skolą, priklausančioms sumoms; kitais atvejais visas kredito likutis nurodomas skolininku esančio trečiojo asmens deklaracijoje. Tokiu atveju kiekvienas bendrasavininkis, kuris nėra skolininkas, kuriam teismas priteisė grąžinti skolą, gali paprašyti dalinio blokavimo panaikinimo, su sąlyga, kad jis gali pateikti įrodymų apie savo sąskaitos dalį.

- Šį prašymą galima pateikti pirmos instancijos teismui priklausančiam areštų teisėjui (Teismų kodekso 1395 straipsnis).

- Patikos ar trečiųjų šalių sąskaitų atveju reikia išskirti šias aplinkybes:

- Skolininkas yra sąskaitos turėtojas
 - Nors pagal Hipotekos įstatymo 8/1 straipsnį, kuriame aiškiai pripažįstamas faktas, kad kai kurios teisiškai privalomos patikos sąskaitos (t. y. advokatų, teismo antstolių, notarų ir nekilnojamo turto agentų) yra atskirtos nuo sąskaitos turėtojo turto, ir kad šis atskyrimas gali galioti trečiųjų šalių atžvilgiu, teisės aktuose nenumatyta, kad negalima blokuoti lėšų, esančių šiose patikos sąskaitose, siekiant patenkinti privačių sąskaitos turėtojo kreditorių reikalavimus. Todėl iš principo bankui galima nurodyti blokuoti šias lėšas. Kai bankui nurodyta vykdyti blokavimą, bankas privalo nurodyti konkretų sąskaitos pobūdį (Teismų kodekso 1452 straipsnis), tačiau areštų teisėjui galima tai užginčyti. Tai reiškia, kad skolininkas, kuriam teismas priteisė grąžinti skolą, gali paprašyti panaikinti blokavimą.
- Skolininkas naudojami patikos sąskaita arba trečiosios šalies sąskaita
 - Sąskaitos turėtojas turi skolinių įsipareigojimų patikos sąskaitos naudotojui dėl jo vardu tvarkomų lėšų. Jų gali pareikalauti naudotojo kreditoriai. Kiekvienas kreditorius trečiajai šaliai gali pateikti prašymą blokuoti tas lėšas, kurias jis skolingas jo skolininkui (Teismų kodekso 1445 straipsnis). Šį blokavimą turi atlikti sąskaitos turėtojas (= trečioji šalis), o ne bankas. Taip yra dėl to, kad esant šiam scenarijui, bankas skolingas tik sąskaitos turėtojui, o ne sąskaitos naudotojui.

50 straipsnio 1 dalies h punktas – taisyklės, taikomos neareštuotinoms sumoms

Belgijoje tam tikros sumos neblokuojamos pagal Teismų kodekso 1409, 1409a ir 1410 straipsnius (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Šios nuostatos susijusios su tam tikrais apribojimais ir blokavimo netaikymu tam tikroms pajamoms – atlyginimui, pakaitinėms pajamomis, socialinėms išmokoms ir alimentams. Žemiau tam tikro slenksčio esantys atlyginimai ir pakaitinės pajamos neblokuojami.

Siekiant padėti teisėsaugos institucijoms ir, prireikus, trečiosioms šalims, kurioms teismas priteisė grąžinti skolą, nuspręsti, ar sąskaitoje esančios sumos gali būti blokuojamos, pagal Teismų kodekso 1411a straipsnio 3 dalį darbdaviams ir mokačioms tarnyboms numatyta prievolė, kurios vykdymas įgyvendinamas baudžiamosios teisės priemonėmis, darant mokėjimus nurodyti konkrečius kodus. Šie kodai skiriasi priklausomai nuo saugomų pajamų, pervedamų į sąskaitą, rūšies.

Ši prievolė nurodyti kodus neturi įtakos skolininko teisei visomis teisinėmis priemonėmis įrodyti, kad į jo sąskaitą įskaitytos lėšos yra neblokuotinos (Teismų kodekso 1411a straipsnio 2 dalies 1 pastraipa). Be to, pagal Teismų kodekso 1411a straipsnio 2 dalies 2 pastraipą numatyta nuginčijamoji prezumpcija dėl sumų, kurias į skolininko sąskaitą perveda jo darbdavys, dalinio neblokuojamumo. Ši prezumpcija taikoma tik skolininko ir jo kreditorių santykiams.

50 straipsnio 1 dalies i punktas – mokesčiai (jeigu bankai juos ima) už lygiaverčių nacionalinių įsakymų įgyvendinimą arba informacijos apie sąskaitą teikimą ir informacija apie tai, kuri šalis

privalo sumokėti tuos mokesčius

Pagal Teismų kodekso Teismų kodekso 1454 straipsnį numatyta, kad trečiosios šalies, kuriai teismas priteisė gražinti skolą, deklaracijos išlaidas padengia skolininkas. Galimybė susigrąžinti kitas banko patirtas išlaidas, susijusias su blokavimu ar (daliniu) jo panaikinimu, nenumatyta.

Pagal 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojusią Teismų kodekso 555/1 straipsnio 2 dalį numatyta, kad prašymų, skirtų informacijai apie sąskaitas gauti, tvarkymo įkainius, taip pat mokesčių rinkimo sąlygas ir tvarką nustato Karalius. Atitinkamais atvejais dalį šių išlaidų padengia bankas, kuris, už informacijos surinkimą atsakingos mūsų šalies paskirtosios įstaigos prašymu, pateikė informaciją (žr. pirmiau nurodytą Reglamento 50 straipsnio I dalies b punktą), jei buvo sudarytas rašytinis susitarimas su bankais ar paskirtuoju bankų atstovu dėl kompensavimo tvarkos, nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 655/2014 43 straipsnio 3 daliai (žr. 2019 m. balandžio 22 d. Karaliaus dekretu, kuriuo nustatomi prašymų pateikti informaciją apie sąskaitas, nurodytas Teismų kodekso 555/1 straipsnio 2 dalies 6 pastraipoje, tvarkymo mokesčiai bei jų surinkimo sąlygos ir tvarka, 3 2 straipsnį (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>). Šiuo metu tokio pobūdžio susitarimo su bankais dėl kompensavimo tvarkos nėra.

Šie Karaliaus nustatyti mokesčiai bus taikomi nacionaliniams prašymams pateikti informaciją, vadovaujantis Teismų kodekso 1447/1 ir 1447/2 straipsniais (kurie greičiausiai įsigalios 2020 m.), taip pat prašymams pateikti informaciją pagal Reglamento 14 straipsnį.

50 straipsnio 1 dalies j punktas – valdžios institucijų arba kitų įstaigų, dalyvaujančių tvarkant arba vykdant blokavimo įsakymą, imamų mokesčių tarifą arba kitą taisyklių rinkinį, pagal kuriuos nustatomi taikytini mokesčiai

Teismo antstolio veiksmų tarifams taikomas 1976 m. lapkričio 30 d. Karaliaus dekretas, kuriuo nustatomi teismo antstolių veiksmų civilinėse ir komercinėse bylose bei tam tikrų išmokų tarifai.

Dėl informacijos teikimo – pagal 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojusią Teismų kodekso 555/1 straipsnio 2 dalį numatyta, kad prašymų, skirtų informacijai apie sąskaitas gauti, tvarkymo įkainius, taip pat mokesčių rinkimo sąlygas ir tvarką nustato Karalius. 2019 m. balandžio 22 d. Karaliaus dekretas, kuriuo nustatomi prašymų pateikti informaciją apie sąskaitas, nurodytas Teismų kodekso 555/1 straipsnio 2 dalies 6 pastraipoje, tvarkymo mokesčiai bei jų surinkimo sąlygos ir tvarka (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>) atgaline tvarka įsigaliojo 2019 m. sausio 1 d.

50 straipsnio 1 dalies k punktas – lygiaverčių nacionalinių įsakymų eiliškumas (jei yra nustatytas)

Pagal Belgijos teisę blokavimas nesukuria jokio pirmaeilškumo dėl skolos. Pagal įstatymo dėl hipotekos 17 ir 19 1 straipsnius pirmaeilškumas taikomas tik teisinėms išlaidoms, tiesiogiai patirtoms dėl blokavimo.

50 straipsnio 1 dalies l punktas – teismas arba vykdymo institucija, kompetentingi taikyti teisės gynimo priemonės

Prieš blokavimo įsakymą: pirmos instancijos teismui priklausantis areštų teisėjas (pranc. *juge des saisies*) (Teismų kodekso 1395/2 straipsnis).

Prieš blokavimo vykdymą: pirmos instancijos teismui priklausantis areštų teisėjas (pranc. *juge des saisies*) (Teismų kodekso 1395/2 2 straipsnis).

50 straipsnio 1 dalies m punktas – teismai, kuriems teikiamas skundas, ir terminas tokiems skundams pateikti (jei toks yra)

Apeliacinis teismas (Teismų kodekso 602 straipsnio 1 7 pastraipa).

Pagal Teismų kodekso 1051 straipsnį apeliacijos iš principo gali būti teikiamos per mėnesį nuo teismo sprendimo įteikimo ar pranešimo apie jį.

50 straipsnio 1 dalies n punktas – teismo mokesčiai

Su civiline procedūra susiję mokesčiai ir išlaidos nustatomi vadovaujantis Teismų kodekso 1017–1022 straipsniais.

Skirtingų bylų teisminės išlaidos skiriasi ir turi būti įvertintos *in concreto*.

Pagal Teismų kodekso 1017 straipsnį bendroji taisyklė – kiekvienu galutiniu sprendimu pralaimėjusiai šaliai kartu priteisiamos išlaidos, nebent konkrečiuose įstatymuose būtų nustatyta kitaip ir tai neturi įtakos šalių į sprendimą įtrauktam susitarimui. Vis dėlto nebūtinai išlaidas, įskaitant procesines išlaidas, nurodytas 1022 straipsnyje, automatiškai apmoka šalis, dėl kurios kaltės jos susidarė.

Teismų kodekso 1018 straipsnyje nurodytos atitinkamos išlaidos:

- 1. įvairūs kanceliarijos ir registracijos mokesčiai, taip pat žyminis mokestis, sumokėtas prieš panaikinant Žyminio mokesčio kodeksą; kanceliarijos mokesčiai apima įrašymo į bylų sąrašą mokesčius, teismo dokumentų rengimo ir įteikimo mokesčius (Įregistravimo, hipotekos ir kanceliarijų mokesčių kodekso 268 straipsnis).
 - Iš principo įrašymo į bylų sąrašą mokestis yra 100–500 EUR (areštų teisėjas) arba 210–800 EUR (apeliacinis teismas), priklausomai nuo ieškinio vertės (to paties kodekso 269/1 straipsnis) Šį mokestį reikia sumokėti, kad byla būtų įtraukta į sąrašą.
 - Iš principo imamas 35 EUR dydžio dokumentų rengimo mokestis už teismo kanceliarijos dokumentus ar dokumentus, pateiktus teismo kanceliarijai be teismo įsikišimo (kodekso 270/1 straipsnis).
 - Iš principo imamas 0,85–3 EUR už lapą nuorašo mokestis už teismo kanceliarijos dokumentų nuorašus ar jų ištraukas (kodekso 271 ir 272 straipsniai).

Įregistravimo mokesčiu (3 proc. nuo pagrindinės sumos) apmokestinami sprendimai dėl pagrindinės sumos, viršijančios 12 500 EUR (neskaitant teisminių išlaidų);

- 2. įkainiai, atlygis ir užmokestis, susiję su teismo dokumentais;
- 3. sprendimo įteikimo įkainiai (0,85–3 EUR už lapą);
- 4. tyrimo priemonių išlaidos, visų pirma išlaidos liudytojams ir ekspertams;
- 5. teisėjų, teismo kanclerių ir šalių kelionės išlaidos ir dienpinigiai, kai teismo nurodymu jie turi vykti į kelionę, ir išlaidos dokumentams, kurie rengiami tik bylos nagrinėjimo tikslais;
- 6. procesinės išlaidos, nurodytos 1022 straipsnyje; jas iš principo apmoka pralaimėjusi šalis; šias išlaidas sudaro byla laimėjusios šalies advokato išlaidų ir honoraro atlyginimas. Šių procesinių išlaidų suma nustatoma atsižvelgiant į ieškinio sumą. 2007 m. spalio 26 d. Karaliaus dekretu apibrėžtas bazinis, mažiausias ir didžiausias dydis. Teisėjas gali sumažinti arba padidinti bazinį dydį didžiausio ir mažiausio dydžio ribose. Šie dydžiai siejami su vartotojų kainų indeksu;
- 7. pagal 1734 straipsnį paskirto mediatoriaus honorarai, užmokestis ir atlyginimas;
- 8. 2017 m. kovo 19 d. įstatymo, kuriuo įsteigiamas antrojo lygmens teisinės pagalvos biudžetinis fondas, 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta įmoka.

50 straipsnio 1 dalies o punktas – priimtinos dokumentų vertimų kalbos

Papildomų kalbų nėra.

■ Paskutinis naujinimas: 01/08/2022

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos valstybės narės. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Europos Komisija nepriima jokios atsakomybės ar teisinių įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą ar nurodomą informaciją ar duomenis. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisykles rasite puslapyje „Teisinė informacija“.